

# БАБУСІНА СКРИНЬКА

Присвята моїй бабусі Альбіні

Бабусіна скринька - човен сновидіння.  
Часів історичних. Свого розуміння.  
Накутники з міді, Замки філігранні,  
В ній речі дбайливі, добротні, старанні.  
І ковдра ошатна, бо було відкуди.  
Намиста зі злота, ружанец з гранату.  
І дотику того, і очі без блуду –  
Відкриті у сині, немає осуди.  
Бабусіна скринька часів давно-давніх.  
Картечки в рамечках. Книжки стародавні.  
Зі скури весь Гете.  
– Ти внучка памнентай,  
То вьенцей ніж злото. Віршами поєднуй

Життя, що на розі. Дивися на сліки..  
Дай слово, що Гете з тобою навіки!

\*\*\*

Знову таємність холодних кімнат.  
Легкість фіранок прозорих ошат.  
Тінь загубилася десь у кутках,  
Видко сновидів загублений птах.  
Поступи мірні дзигарка у тьмі.

Чиясь забутая сповідь ві сні.  
Ніби статичність, а то є життя.  
Чи ефемерність мого сприяття?  
Скрипнули двері – холодная тінь  
Вітром пролетів відпущений кінь.

## **А ТАМ МЕТЕЛИКИ ВЛІТАЛИ**

На шибку вліті  
Вони на виступ посідали  
В пуделка квітів  
Все облікалось  
Іхнім взором  
Калейдоскопним  
А день канючив  
Так поволі  
Нерозторопно  
Зійнявся вітер  
І поблід змінився колір  
Померкли плями на воді  
І так поволі  
То ряботінь  
То рухи листя переходи  
То день у течії своїй  
Ось так проходив  
Бо там метелики влітали на шибку вліті

## **МОЛИТВА**

Помолися, любко,  
Помолися мила.  
Най тя гріх відпущу  
Чорний дим кадила.  
Най тя я поверну  
До рідної хати.  
Най теплом огорне  
Тя старенька мати.  
Помолися любко,  
Небесам холодним.

Відпусти тягар весь  
У світах голодним.  
Ная тя сонце бавить  
У ранках цнотливих.  
Най тя щастя манить  
Ув очах вродливих.  
Помолися, любко,  
Най тя легше буде...  
І най тя спіткають  
Тільки добрі люди.  
І най тя обходить  
Чорний день бідою.  
І най та молитва  
Буде ввік з тобою !

\*\*\*

Я так маржила тими горами  
Я відчувала як ти струшуеш на мене копицю снігу  
з протягнутих долоней вітальної ялинки  
Як той мороз зближує нас  
У пошуках повені я зариваюсь в твої груди  
відігриваючи закоцюрблені пальці  
Відчуваючи всією суттю своєю  
навіки вічні захищенність з усіх сторін

**ALLEZ, ALLEZ**

Allez, опять allez,  
Как крик из детства.  
Щелчок еще щелчок —  
Глухая боль.  
И крупы лошадей,  
И барабанит сердце,  
Глаза немой толпы  
В круг собранных людей.  
Allez, опять allez,  
Живая пирамида.  
Скользит брюшко змеи —  
И ввысь Икар.

Высоко над землей  
Несет ее Фемида,  
По тонкой и стальной  
Дрожащей бахромой.  
Allez, щелчок, allez!  
Рука немеет.  
И холод по спине,  
И снова боль.  
Смешались свет и тень.  
Толпа редет.  
Отрывистый allez —  
Над головой.